

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. Чирпан, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Гражданско дело № 20225540100470 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. чл. 17 и чл. 18 от ЗН.

Ищцовата страна П. И. Щ., твърди в исковата молба, че през м. ноември 2019г. починал **, ЕГН ***** от гр. **. Няколко дена преди смъртта си самият той му казал, че е оставил завещание в което записал него - П. И. Щ.. Ищецът изнася още, че той се грижил за него през последните девет години, т.к. той не бил никак добре със здравето. Водил го за лечение при много лекари през годините. През последните три, четири години, системно посещавал домът му и полагал грижи за него. Вземал го дори при себе си, в неговия дом да живее. Осигурил му инвалидна количка от „Социални грижи" за да можел да го извежда навън.

Изнася също така, че след като починал отишъл до служба вписвания при РС-Чирпан и след като извършил необходимите проверки, се снабдил с екземпляр от завещанието от 11.11.2019г. с вх.№ **, № дело 2186, том 5 при служба вписвания, Агенция по вписванията, гр. Чирпан било вписано саморъчното завещание което ** бил оставил за след смъртта си. В завещанието било записано:

„ т. 1 След смъртта си къщата в която живея и е моя собственост да бъде наследена от г-жа С. Г. И. с ЕГН*****.

т.2 Последната се задължава в едногодишен срок да предаде от мое име сумата от 3000лв. на П. И. Щ. от гр. **.

т.3 Здравите органи от тялото ми да бъдат използвани за животоспасяващи трансплантации."

Твърди още в ИМ,че завещателят можел да се разпорежи със свое имущество за след смъртта си (чл. 13 и 14 от Закона за наследството - ЗН) в един завещателен акт, който да съдържа няколко завещателни разпореждания. Облаготетелствани могат да бъдат няколко физически лица, или юридически лица, а също физически и юридически лица или държавата. Физическите лица могат да бъдат наследници по закон, но също и лица, които нямат родствена връзка със завещателя или са вън от кръга на наследниците по закон .

Какво е завещано и какъв е делът на всяко облагодетелствано лице се извлича от изявлението на завещателя, което трябва да бъде така изтълкувано, че да се разкрие действителната воля, истинският ѝ смисъл (чл. 20 ЗЗД).

Принципът на изявената воля не трябва да се подменя с принципа на предполагаемата воля.

Две основни положения трябва да стоят в основата на тълкуване и разбиране волята на завещателя: 1. Пълно зачитане на волята на завещателя и гаранции за свободно формиране и изпълнение на тази воля. Този принцип е легално закрепен и отразява принципа на завещателната свобода. 2. Разкриване и изпълнение на действителната, а не на предполагаемата воля на завещателя.

Завещателят не изтъквал конкретни мотиви със завещателното си разпореждане в негова полза, но считал същото за основателно. Завещателната му воля била формирана последователно във времето. През дългият период от време в който полагал всеотдайни грижи за него. Волята за предаване на сумата от 3000 лв. /три хиляди лева/ от С. Г. И. на него П. И. Щ. била пряко изпълнение на волята на завещателя, поради което следвало да бъде изпълнена. Считал, че посочената парична сума била еквивалент на неговата благодарност за помощта и грижите които бил предоставял на завещателя. Той се ползвал с голямо доверие от него, дори имал пълномощно с което го представлявал навсякъде.

Моли съда, да постанови решение с което да признае за установено, че С. Г. И. ЕГН***** гр. ** дължи на него П. И. Щ. ЕГН ** гр. **, сумата от 3000,00 лв./три хиляди лева/, представляващо предаването ѝ от името на ** ЕГН *****, ведно със законната лихва, считано от 11.11.2021 г.- датата на последният ден за предаването на сумата, до окончателното изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 207 по описа на РС-Чирпан. Моли също така, да му бъдат присъдени направените както по настоящото дело, така и по ч.гр.д. № 207 по описа на РС - Чирпан, съдебни и деловодни разноски.

В определения срок е постъпил отговор от ответната страна С. Г. И.; ЕГН *****, адрес: ** отговор, същата счита, че искът е допустим, но по същество е неоснователен, като излага подробно съображения относно това. Относно обстоятелствата, на които се основава искът заявява, че описаните в ИМ обстоятелства не отговарят на обективната истина и моли съда да отхвърли исковата претенция. Претендира разноски.

От събраните по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че със заявление по чл. 410 е било образувано ч.гр.д. № 207/2022г. по описа на РС Чирпан. Със заповед № 123/30.03.2022г РС Чирпан в цитираното заповедно производство заповедният съд е осъдил ответницата по настоящото дело да заплати на ищеца сумите в размер на 3000лв./три хиляди лева/ представляващо/- главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 05.11.2019г. до изплащане на задължението .

В срока по чл. 414 е постъпило възражение от длъжника по ч.гр.д. № 207/2022г. поради което съдът с нарочно определение е дал едномесечен срок на кредитора да предяви иск. Такъв е бил предявен в срока и въз основа на който е образувано настоящото дело. От всичко гореизложено се установява пасивната и активна легитимация на страните и обстоятелството, че предявеният иск е допустим.

От разпитаните по делото свидетели и от представеното фотокопие от Протокол за обявяване на саморъчно завещание оставено на съхранение извън нотариалната кантора, съставен от Нотариус Люсиен И. се установява, макар да няма изрично приложен писмен документ, че лицето ** е починал на 02.11.2019 г., а протокола е съставен на 05.11.2019 г.

От приложените по делото писмени доказателства- фотокопии от Завещание от **

безспорно се установява, че такова е било съставено на 15.08.2019 г. В цитираното Завещание завещателят ** саморъчно записал следното „ ..., *заявявам и завещавам:*

„ 1 След смъртта ми къщата в която живея и е моя собственост да бъде наследена от г-жа С. Г. И. с ЕГН***** , с л.к. № **.

2 Последната се задължава в едногодишен срок да предаде от мое име сумата от 3000лв. на П. И. Щ. от гр. **.

3. Здравите органи от тялото ми да бъдат използвани за животоспасяващи трансплантации."

Следователно от горното съдът приема за безспорно установено, че в конкретния случай е налице завещателно разпореждане , което е направено с тежест. Тежестта е клауза,с която завещателят налага на лицето, в полза на което е направено едно завещателно разпореждане- С. Г. И. да извърши нещо- в случая да предаде на ищеца по делото П. Щ. сумата в размер на 3000,00 лв. в едногодишен срок. В случая тежестта е установена в полза на трето лице- ищеца П. Щ., като така формулирана тежестта представлява такава за ответницата С. Г. И. и в същото време завет за ищеца П. Щ..

В конкретния случай спорното между страните е невъзможна ли посочената в т.2 от Завещанието тежест по смисъла на чл.42, б. „ в „, от ЗН където изрично е отбелязано следното Завещателното разпореждане е нищожно когато то или изразеният в завещанието мотив, поради който единствено е направено разпореждането, са противни на закона, на общественения ред и на добрите нрави; същото важи и когато условието или тежестта са невъзможни.

Съдът не счита,че начина по който е формулирана действителната воля на лицето ** е неясна. В този случай, за да се определи какви точно са задълженията по тежестта в едно завещание, то следва да се тълкува съобразно текста и общото му съдържание. При завещанието с тежест, на лицето, в полза на което е направено едно завещание, се възлага да извърши след откриване на наследството определени действия, като неизпълнението им обаче не води до унищожаване на самото завещание, а поражда само право на заинтересованата страна да иска изпълнението им - чл. 18, ал. 2 ЗН. Тълкуването следва да се извърши по правилата на чл. 20 ЗЗД, като се изхожда от целта на завещанието, обичаите и добросъвестността и отделните клаузи да се тълкуват във връзката им една с друга и с целия текст на завещанието.

За да се определи дали модалитетите, вписани в завещанието са невъзможни следва да се тълкува волята на завещателя, като се изходи от целта на завещанието, обичая и добросъвестността, а отделните клаузи следва да се тълкуват във връзка по между си. По определение завещанието едностранен безвъзмезден акт, който поражда действие след откриване на наследството. Тежест в завещание е налице, когато на лицето, на което се завещава се вменява задължение да извърши нещо когато завещанието породи действие, т.е. след откриване на наследство. Заинтересованото лице може да иска изпълнението на възможна тежест, съгласно чл. 18 ЗН.

Съдът не споделя становище изразено от ответната страна още в отговора на ИМ, че тежестта определена в Завещанието не е могла да бъде изпълнена, тъй като в конкретния случай представлявала задължение за плащане от името на завещателя, като това задължение било възникнало и установено със съставянето на завещанието, а не от откриване на наследството.

Напротив когато отделните клаузи се тълкуват във връзка една с друга безпротиворечиво следва да се приеме, че действителната воля на завещателя е била именно след неговата смърт ответницата по настоящото производство да получи собствената къща

на завещателя, като последната изплати претендираната сума на ищеца по делото. Самият факт, че Завещателят е използвал съчетанието „последната“, като подлог в граматическия смисъл на тази дума в точка 2 от Завещанието, изрично препраща към ответницата С. Г. И., изписана с трите си имена, ЕГН и № на л.к. в точка 1 от Завещанието, а там както и беше спомената по-горе вече изрично е посочил „след смъртта ми“.

За прецизност съдът счита, че следва да посочи и съдържанието на трета точка от Завещанието. Очевидно и в тази точка завещателят извършва завещателни разпореждания за след смъртта си, тъй като при жив човек няма как да бъдат използвани неговите органи за извършване на трансплантации и т.н.

В този смисъл и съдът намира, че ищецът установи всички факти и обстоятелства, които са възложени в негова тежест, а от своя страна ответникът не успя да установи, че изпълнението на тежестта е невъзможно, в който случай и на основание чл. 42, т. в, предл. последно от ЗН завещанието би било нищожно.

От друга страна ответникът не установи да е изпълнил задължението си по завещанието, поради което и съдът намира, че възраженията на ответника са неоснователни.

Водим от горното съдът счита, че следва да уважи исковата претенция като приеме за установено между страните съществуването на задължението до размер на 3000,00 лв./три хиляди лева/, представляващо предаването ѝ от името на ** ЕГН *****, ведно със законната лихва, считано от 02.03.2022 г.- датата на образуване на заповедното производство, до окончателното изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 207 по описа на РС-Чирпан, като приема, че неправилно заповедния съд е определил началния момент на законната лихва от 05.11.2019 г., тъй като в Заявлението по същество не се е претендира мораторна лихва, която не е била определена и в номинална стойност.

Водим от гореизложеното и съгласно изхода на делото съдът счита, че ответната страна следва да заплати направените от ищеца разноски в размер на 60,00 лв.

Съдът счита, че не следва да се произнася за дължимостта на разноски, в заповедното производство, тъй като такива не са претендирани пред и присъждани от заповедния съд

Предвид гореизложеното и на основание чл. 422 от ГПК, във вр. чл. 17 и чл. 18 от ЗН и чл. 235, чл. 259 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника С. Г. И. ЕГН***** гр. Чирпан, ул. „Нов живот“ №5 съществуването на вземането на ищеца П. И. Щ. ЕГН ** гр. ** за сумата от 3000,00 лв./три хиляди лева/, представляваща тежест по Завещание на от името на ** ЕГН *****, ведно със законната лихва, считано от 02.03.2022 г.- датата на образуване на заповедното производство, до окончателното изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 207 по описа на РС-Чирпан, като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част за законната лихва, считано от 11.11.2021 г.- датата на последният ден за предаването на сумата, до окончателното изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 207 по описа на РС-Чирпан, като неоснователен.

ОСЪЖДА С. Г. И. ЕГН***** гр. ** и ЕГН да заплати на П. И. Щ. ЕГН ** гр. ** направените по делото съдебни и деловодни разноски в размер на 60,00лв.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Стара Загора в двуседмичен

срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____